

Offentliggjort d. 18. juli 2006

Omgørelse – køb af investeringsbeviser og aktier i virksomhedsordningen[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Landsskatteretten har ved to kendelser af 5/5 2006⁽¹⁾ taget stilling til muligheden for omgørelse, jf. skattestyrelseslovens § 37 C, nu skatteforvaltningslovens § 29, ved køb af henholdsvis aktier og investeringsbeviser i virksomhedsordningen.

Jeg har tidligere omtalt Ligningsrådets afgørelse ref. i TfS 2001, 639, hvorefter en erhvervsdrivende opnåede tilladelse til omgørelse vedrørende et køb af investeringsbeviser i virksomhedsordningen, der var sket i strid med virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2. Med Ligningsrådets afgørelse blev fastslået, at omgørelse også vil kunne komme på tale, hvor en betingelse i en helt klar lovregel ikke er opfyldt eller er overset.

Et tilsvarende resultat nåede Ligningsrådet kort tid efter frem til i sagen refereret i TfS 2002, 315 om et datterselskabs salg af aktier til moderselskabet inden 3 års ejertid. Aktieoverdragelsen havde været forelagt for koncernens revisor, der fejlagtigt havde været af den opfattelse, at et salg mellem koncernforbundne selskaber ikke ville medføre beskatning. Denne bistand fra en professionel rådgiver var således ikke til hinder for omgørelse.

¹ SKM2006.404.LSR (TfS 2006, 739) og SKM2006.405.LSR (TfS 2006, 738)

Offentliggjort d. 18. juli 2006

Spørgsmålet om omgørelse ved køb af investeringsbeviser i virksomhedsordningen har nu været forelagt for Landsskatteretten i en tilsvarende sag om klage over afslag på omgørelse. Landsskatteretten tillod her omgørelse og fundamenterede således Ligningsrådets praksis på dette område.

Den konkrete sag drejede sig i sin enkelhed om en slagter, der i juli 2004 havde købt investeringsbeviser for overskydende likviditet fremkommet ved salg af en udlejningsejendom. Købet var i strid med den dagældende udformning af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, hvorefter investeringsbeviser ikke kunne indgå i virksomhedsordningen. Købet blev følgelig anset som en hævnning i virksomhedsordningen. Slagteren ønskede på den baggrund tilladelse til omgørelse, og slagterens pengeinstitut accepterede i denne forbindelse at tilbagekøbe investeringsbeviserne til kursen på det oprindelige handletidspunkt og i stedet sælge realkreditobligationer med tilsvarende kursværdi på denne dag.

Landsskatteretten meddelte tilladelse til omgørelse, således at investeringen efter pengeinstitutets accept blev omgjort og anbragt i obligationer, der kunne indgå i virksomhedsordningen.

Landsskatteretten tog på samme tidspunkt stilling til en lignende sag om køb af aktier i virksomhedsordningen. Her var skatteyderen dog knap så heldig. I den pågældende sag havde skatteyderen, ligeledes for ledige midler fra salg af en udlejningsejendom, købt aktier i virksomhedsordningen til en værdi af ca. 5 mio. kr. Da skatteyderen imidlertid efter salget af førnævnte ejendom fortsat drev udlejningsvirksomhed, blev aktierne på foranledning af skatteyderens advokat overført til skatteyderens holdingselskab.

Skatteyderen anmodede nu om tilladelse til omgørelse, således at aktierne blev overført til holdingselskabet, mod at holdingselskabet overførte kontante midler til skatteyderen. Denne anmodning om omgørelse blev afslået af skattemyndighederne. Afslaget var begrundet med, at skatteyderens overdragelse af aktierne til sit holdingselskab var en ny disposition og ikke en omgørelse af den tidligere disposition. Der var således ikke tale om en fuldstændig ophævelse af dispositionen eller ændrede vilkår for den oprindelige

Offentliggjort d. 18. juli 2006

disposition, således som det var forudsat i skattestyrelseslovens § 37 C. Skattemyndighederne henviste tillige til, at pengeinstituttet havde oplyst, at handlerne af tekniske grunde ikke kunne tilbageføres.

Skattemyndighedernes afslag blev opretholdt af Landsskatteretten, der indledningsvist bemærkede, at retten kun kunne tage stilling til anmodningen om omgørelse i form af overførelse af aktierne til holdingselskabet, da den påklagede afgørelse kun omhandlede denne anmodning.

Landsskatteretten konstaterede dernæst, at denne fremgangsmåde – omgørelse ved overførsel af aktierne til holdingselskabet – ikke omfattede en ændring af den oprindelige aftale mellem skatteyderen og banken om køb af aktier, og derfor ikke ville føre til en omgørelse af den disposition, som skatteansættelsen hvilede på.

Landsskatterettens kendelse er utvivlsomt korrekt, nemlig baseret på en stringent vurdering af den påklagede afgørelse samt på, at selve begrebet omgørelse drejer sig om tilbageførelse af en disposition i modsætning til en ny disposition baseret på tidligere dispositioner.

Sagen minder ganske om sagen refereret i TfS 2006, 481 LSR, omtalt i JUS 2006, nr. 24, om omgørelse af deklareret udbytte, hvor parterne efter udbyttedeklarationen havde truffet beslutning om at føre udbyttet tilbage til selskabet som følge af selskabets dårlige økonomi. Parterne havde i denne sag anmodet om tilladelse til omgørelse af udbyttedeklarationen, men anmodede ikke om omgørelse vedrørende den efterfølgende tilbageførelse af udlodningen til selskabet. Landsskatteretten afviste her omgørelse.

Der er næppe heller tvivl om, at skatteyderen i sagen afgjort ved Landsskatterettens kendelse af 5/5 2006 om omgørelse af aktiekøb i virksomhedsskatteordningen ville have mulighed for omgørelse – helt på linie med den ovenfor beskrevne kendelse fra Landsskatteretten af samme dato – for så vidt skatteyderen havde grebet omgørelsesanliggender korrekt an.

Offentliggjort d. 18. juli 2006

Ønsker en skatteyder at redressere uhensigtsmæssige dispositioner, bør status selvsagt låses fast i stedet for at foretage yderligere dispositioner på et vakkende fundament.

— o —